

SOCIETAT DEL
GRAN TEATRE DEL LICEU

MEMÒRIA

DE LA

JUNTA DE GOVERN

PER A LA

GENERAL ORDINÀRIA

DEL

1936

SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

MEMÒRIA

DE LA

JUNTA DE GOVERN

PER A LA

GENERAL ORDINÀRIA DEL 1936

Impremta «La Renaixença», Xuclà, 13
BARCELONA

SENYORS ACCIONISTES

MEMÒRIA

La Junta de Govern de l'Institut de la Terra del Llobregat, en compliment del que disposa el Reglament de la Corporació de Governació, per via de donar-vos compte de la gestió que ha realitzat durant el present exercici, en la qual s'ha dut a terme l'activitat que ve desenvolupant la nostra Institució, desde de tres anys anteriors, i que ha produït els següents resultats: la gran obertura de la present gestió, en poder aconseguir de realitzar els objectius que s'han proposat en el programa de treball i el treball desenvolupat, que al mateix temps a l'alta consideració i l'afecte dels senyors Accionistes.

El treball del dia a dia del nostre Institut, presidit de la Junta de Govern, ha estat possible de dur a terme als diversos nivells que s'han establert en la nostra Junta General, segons s'ha establert en l'Organització, que s'ha establert i que s'ha desenvolupat, i el nostre Institut de la Terra del Llobregat, amb una gestió que s'ha desenvolupat, i el nostre Institut de la Terra del Llobregat, amb una gestió que s'ha desenvolupat, i el nostre Institut de la Terra del Llobregat, amb una gestió que s'ha desenvolupat.

SENYORS ACCIONISTES:

La Junta de Govern de la Societat del Gran Teatre del Liceu, en compliment del que disposa el Reglament, us ha convocat a la General ordinària, per tal de donar-vos compte de la gestió que ha realitzat durant el passat exercici, en la labor d'alta Cultura Artística que ve desenrotllant la nostra Institució, dintre de pocs anys centenària; i que ha procurat resumir, seguint la pauta obligada, en la present Memòria, en posar sucintament de manifest els esdeveniments ocorreguts en el transcurs del dit exercici i el treball desenrotllat; tot el qual sotmet a l'alta consideració i definitiu judici dels senyors Accionistes.

En sessió del dia 3 d'abril del 1935, el senyor President de la Junta de Govern va donar possessió de llurs càrrecs als senyors vocals reelegits en la darrera Junta General ordinària, senyors Manuel de Olabarria Conde, Pere Casas Abarca i Josep Camps Fornés, i al senyor Ramon de Marull Huguet, nou vocal elegit per aclamació; la nova Junta confirmà en el càrrec de Tresorer de la Societat, el senyor Joan Girona Vilanova.

Estat de Comptes

L'estat general de comptes, tancat el 29 de febrer últim i que, segons disposició reglamentària, i amb els comprovants, ha estat exposat durant cinc dies a Secretaria, dóna una existència en Caixa de 111,329'20 pessetes; i falta encara cobrar de diversos senyors Accionistes, les partides següents:

	<i>Pessetes</i>
Per Primavera 1934	183'40
» Cens primer semestre 1934	30'00
» atencions complementàries 34-35	170'00
» Cens segon semestre 1934	62'50
» Hivern 1934-35	711'90
» casa nº 6 Rambla, setè termini.	60'00
» Primavera 1935	844'95
» Cens primer semestre 1935	95'00
» atencions complementàries 35-36	1,320'00
» Cens segon semestre 1935	95'00
» Hivern 1935-36	4,477'95
	8,050'70

* * *

La Junta de Govern, fent ús de la facultat que li conferí la General ordinària de març últim, va efectuar un repartiment extraordinari de 110,000 pessetes: 25,000 pessetes per a reposar la meitat de les despeses de construcció i instal·lació del nou quadre elèctric, i les 85,000 pessetes restants, per a Atencions complementàries, com en anys anteriors.

* * *

El dia 21 de gener d'enguany i davant el Notari senyor Alcover, fou fet, pel senyor President, pagament al Banc Vitalici de l'últim termini de compra de la casa nº 6 de la Rambla del Centre (17,300 pessetes).

Amb gran satisfacció recordem als senyors accionistes, pel que fa referència a la compra de la dita casa, que per al pagament del dit termini no ha calgut acudir a cap repartiment, ja que ha pogut ésser atès amb l'import de les rendes obtingudes de la mateixa casa.

* * *

Complimentant ordres de la Junta de Teatres, s'ha procedit a la instal·lació de sis noves preses d'aigua directa per al servei d'extinció d'incendis; quatre col·locades al pla de l'escenari, una a l'entrada del segon pis del fossar i una altra al magatzem de sota platea. Amb les sis instal·lades ja amb anterioritat, quatre a la tercera galeria de l'escenari i dues als terrats, donen un total de dotze mànegues que, amb els enllaços corresponents, permeten de combatre amb eficàcia qualsevol principi d'incendi que s'iniciés. Per a una major eficàcia, sis de les esmentades preses d'aigua són alimentades per la conducció corresponent al carrer de Sant Pau i les altres sis per la corresponent a la Rambla del Centre, amb entrada per la casa número 14.

La premura del temps no va permetre de portar a terme la segona part d'aquesta important modificació consistent en la supressió dels quatre dipòsits d'aigua existents en la part superior de l'escenari d'on prenien l'aigua les antigues mànegues instal·lades en el pla i en diversos pisos del mateix escenari, dipòsits que pel seu mal estat, ensems que el de les tuberies de comunicació entre ells, constitueixen més bé un perill que un ajut al fi pel qual varen ésser instal·lats i l'eficàcia dels quals fóra ben migrada en cas de sinistre, atesa la insuficient pressió que assoleix l'aigua, que en comprovar-se va ésser la causa determinant de les ordres emanades de la Junta de Teatres.

Els esmentats treballs d'instal·lació han estat portats a terme pel personal permanent, assolint-se una notable disminució en les despeses.

Altra modificació ha estat introduïda en la instal·lació del vapor per als efectes escènics en el doble aspecte de seguretat i un major i més segur rendiment. A aquest fi ha estat instal·lada la tuberia general per sota l'empostissat de l'escenari, sortint únicament dos registres generals un a cada banda, des d'on es maniobra, quedant per tant suprimida tota la tuberia que circumdava l'escena per sobre l'empostissat, evitant-se així els perills que comportava.

Com l'anterior, ha estat executada pels empleats permanents, amb els mateixos avantatges.

Ha estat precis reconstruir el sostre de l'urinari del quart pis canviant per altres de ferro les bigues de fusta que estaven en mal estat.

A requeriment de la Companyia Barcelonesa d'Electricitat s'ha procedit, als efectes d'una major seguretat, a la modificació del quadre d'entrada de fluid corresponent a l'avantvestíbul i del que porta la corrent al quadre distribuïdor del tercer pis.

La instal·lació elèctrica dels faristols de l'orquestra, ha estat també objecte de modificació. S'han canviat tots els fils conductors ja en molt mal estat, per altres adequats i d'acord amb les disposicions vigents.

Per la casa F. Fuster Fabra s'ha procedit al canvi d'una politxa i del cable que sosté la cabina de l'ascensor.

S'han instal·lat a l'escenari en la part denominada «jardí», dues mampares corredores en sentit vertical, amb les corresponents guies degudament contrapesades a l'efecte de privar la llum provinent de dues grans finestres que perjudicava en gran manera els efectes escènics.

Ha merescut especial atenció l'arranjament dels *camerinos* de les artistes, per a la qual cosa s'ha procedit a la restauració dels mobles i a la pintura a l'esmail de parets i corredors.

Degut al seu mal estat ha estat precis canviar el pal de la bandera, i s'ha aprofitat l'avinentesa per a introduir una modificació en el mecanisme que el sosté per tal de poder atendre a una més acurada conservació.

S'ha procedit a reconstruir amb rajoles refractàries la paret d'un quarto de platea que afronta amb la xemeneia de la calefacció per tal

d'evitar el seu enderrocament i les greus conseqüències que se n'haurien derivat.

S'han construït escales de fusta per a una més pràctica comunicació entre les galeries de l'escenari; s'ha procedit a la modificació de totes les «zapates»; a la construcció de palencs, i al repàs i encintat de decorat.

Els empleats permanents han tingut també cura de la neteja dels dipòsits dels terrats; de la instal·lació de la calefacció amb el consegüent repàs i pintat de calderes; de tot el vidre de la Sala, Saló de Descans, Vestíbul i passadissos, procedint-se a l'ensens a la normal conservació i neteja del Teatre.

Quant a la casa número 6 de la Rambla del Centre, no ha requerit altres reparacions que les normals per a la bona conservació.

Temporada de Primavera 1934-35

Començà el dia 4 de maig, amb dotze funcions, per la famosa companyia de Ballets Russos de Monte-Carlo, sota la direcció general de W. de Bassil, amb la col·laboració del director artístic René de Blum i el mestre de ballet i col·laborador artístic Lèonide Massine.

S'interpretaren «Les Sylphides», «Els Pressagis», «Carnaval», «Petrouchka», «Danses del Príncep Igor» i «El Tricorni» (El sombrero de tres Picos); que figuraren en el programa de l'any passat; amb sis repeses: «Contes Russos», «Les Noces d'Aurora», «La Tenda Fantàstica», «Scheherezade», «Les Dones de Bon Humor» i «L'espectre de la Rosa», realitzats tots amb propietat molt acurada i decorats i vestuari de León Bakst, Michel Larionoff, Derain i Alexandre Benois.

Les novetats de la temporada foren l'estrena de «Jardí Públic» i «Le Bal»; la interpretació que els donaren els artistes fou, com sempre, digna i acurada, donant proves de llur sentit rítmic i virtuosisme de dansaires, essent mereixedors dels homenatges que els foren tributats.

* * *

En el curs de la ressenyada temporada, la Junta de Govern es va veure sorpresa pel repartiment, dintre del local del Teatre, d'uns impresos, intitulats «Resum crític de la temporada d'hivern 1934-35 i altres notes de premsa», en els quals, i independentment del que poguessin tenir de propaganda a favor de l'Empresa Mestres, s'atacava apassionadament i injustament la Propietat del Teatre, en algun dels articles periodístics reproduïts.

La Junta de Govern, davant d'un fet tan insòlit, sense pèrdua de temps, va amonestar el senyor Director-Empresari, nomenat per la Generalitat, el qual, en contestar, va lamentar el succeït, donant i presentant les pertinents explicacions i excuses, que foren acceptades, ateses les causes que, independentment de la voluntat de l'esmentat senyor, produïren un fet tan lamentable.

Concessió de l'Empresa de funcions

ANTECEDENTS

En la darrera Junta General ordinària, la Junta de Govern va donar compte a l'Assemblea d'haver-se arribat a una solució amistosa en l'assumpte de l'ex-empresari senyor Rodés, prèvia la firma dels corresponents documents, en els quals el dit senyor va formular totes les renunciacions que li foren imposades, mitjançant algunes compensacions d'ordre pecuniari; per tot el qual, el Teatre restava completament lliure i a la plena disposició de la Societat, sense cap de les traves i perills, ni temors, de possibles complicacions, que fins aquells moments havien subsistit. En la Memòria de l'any passat no es feu menció del dit arranjamant, perquè va tenir lloc quan aquella ja s'estava imprimint.

La Directiva va escoltar, dins la General, amb gran satisfacció, aquelles manifestacions fetes en el sentit de creure que la dita solució mostrava un criteri transaccional, molt possiblement aconsellat per la pru-

dència i en evitació de possibles contingències de diversos ordres; i restà pregonament agraïda i obligada pel vot de gràcies que fou acordat a favor seu per la solució donada al referit assumpte.

En la mateixa sessió, van mostrar-se criteris favorables a la concessió de l'empresa de funcions, mitjançant la convocatòria del corresponent concurs, anunciant la Mesa que podia anticipar que, en principi, eren aquells, precisament, els seus desitjos.

Donats els anteriors antecedents, la Junta de Govern va procedir a un detingut i acurat estudi d'un nou plec de condicions, en les quals va procurar recollir tots els ensenyaments fills de l'experiència dels anys passats, i especialment tots aquells avantatges i millores aconsellats per l'experiència, els uns, i suggerits els altres, pels propis senyors Accionistes, ja en les Juntes generals, ja en converses particulars.

Prestà la seva primordial atenció al termini i vigència o duració de la concessió; al lliurament de localitats amb destí als senyors crítics musicals; celebració de funcions populars; repertori d'òperes i llista dels artistes; composició del nombre de professors de l'orquestra, fixant el mínim de violins primers i segons, violes, violoncels i contrabaixos que havia de tenir la secció de corda en les obres wagnerianes i russes, i altres que ho requerissin; cessions de localitats i entrades, i canvis d'entrades personals per transmissibles; adquisició, per part de l'empresari, de les localitats i entrades dels senyors propietaris que no volguessin assistir a les representacions, mitjançant determinades condicions; règim tributari; retransmissions; i causes de resolució del contracte.

Amb relació a aquest últim punt, i atès el succeït amb l'empresari senyor Rodés, en anar a començar la temporada d'hivern 1932-33, es va prestar una primordialíssima i acurada atenció a les causes determinants de la resolució del contracte d'empresa, i consegüents tancament del teatre i pèrdua del dipòsit constituït, fixant-les d'una manera clara, terminant i concreta; per a evitar la repetició de casos semblants a l'alludit, fill, en part, de la redacció quelcom confusa i poc concreta de l'article o apartat que regulava i preveia el cas, però que, en presentar-se, fou objecte de discussions i divergències, originant els estats de coses de tots coneguts. Per les mateixes causes, també va variar-se el sistema de fiança; establint la de valor en efectiu, en bitllets del Banc d'Espanya.

Es de tots conegut que segons el conveni signat amb l'Excellentíssim senyor President accidental de la Generalitat de Catalunya, en data 27 del mes d'octubre del 1934, la concessió del Teatre acabava el dia 1 del mes de juny del 1935.

PRIMER CONCURS

La Junta de Govern, per tal de regularitzar la marxa normal del Teatre, i en virtut de les facultats que li confereix el Reglament, i segons també el costum establert, acordà obrir un concurs públic per a la seva concessió a una empresa de funcions.

L'anunci del concurs fou publicat el 16 i 24 d'abril en el «Butlletí Oficial» i diaris «La Vanguardia» i «Diario de Barcelona», i es marcà com a termini per a rebre proposicions el dia 15 del mes de maig següent. Arribat aquest dia, fou presentada, solament, una proposició que resultà ésser de l'ex-empresari senyor Josep Rodés Huguet.

La pròpia Junta, atès que la proposició s'ajustava per complet, al plec de condicions i bases del concurs, acordà, per unanimitat, acceptar-la i presentar-la a la General extraordinària que convocava per al dia 1 de juny, a fi que aquella decidís i resolgués en definitiva.

En dita situació, i abans que la convocatòria de la General fos publicada, fou presentat al nostre President, amb data 17 de maig, un escrit, signat per diversos senyors Accionistes, i per altres persones estranyes a la Societat, demanant que el senyor Mestres, empresari de la Generalitat per a l'explotació del Teatre, durant la concessió ja esmentada, continués en el seu lloc.

El President convocà, sense perdre temps, la Junta de Govern i donà compte del document rebut. Es mostraren criteris diversos i contraris sobre la presa o no en consideració de l'esmentat document, el qual originà que sorgís en el si de la Junta un desacord fonamental que, agreujat per altres fets, determinà la dimissió del President, del Vice-President i de dos senyors Vocals; per la qual cosa els restants es presentaren amb el caràcter de dimissionaris davant la General extraordinària celebrada el 29 de maig, sota la presidència del senyor Francesc d'A. Rovira Vandrell, acompanyat dels vocals senyors Nicolau Sant Tous i Josep

Càmps Fornés, per tal de procedir al nomenament de President i vuit senyors Vocals; foren elegits, per ocupar el primer càrrec, el senyor Antoni Pons Arola i, per a ocupar els segons, els senyors Nicolau Sant, Josep Camps, Ramon de Marull, Lluís Coromina, Alfons Miquel, Antoni de Ferrater, Fèlix Fages i Pere Casas Abarca; tots els quals prengueren possessió de llurs càrrecs, de mans del President accidental senyor Francesc d'A. Rovira, menys el senyor Alfons Miquel, el qual, amb atenta carta, va excusar-se d'acceptar-lo, amparant-se en motius i causes que, contrariant-la, la Junta es va veure obligada a haver de respectar, lamentant veure's privada de la valuosa col·laboració de tan dilecte company.

Com sigui que varen arribar a oïdes de la nova Junta, rumors que el senyor Rodés pensava retirar la proposició que tenia presentada, es va decidir que el President el cridés per a preguntar-li si els alludits rumors tenien algun fonament de versemblança; en aquest cas era convenient que retirés la proposició, i, en cas contrari, que la mantingués; i, com a resultat de tal gestió, l'esmentat senyor va dirigir una sol·licitud a la Directiva en súplica que se l'autoritzés per a retirar la referida proposició; a la qual cosa aquella va accedir.

PETICIO FORMULADA PER DIVERSOS SENYORS ACCIONISTES

De moment, la Directiva no va creure convenient convocar seguidament un nou concurs, per quant, per altres rumors, va venir en coneixement que diversos senyors accionistes es proposaven demanar la convocatòria d'una Junta General extraordinària, per tal de tractar de l'empresa de funcions.

Així fou. Alguns d'ells, en nombre de vint-i-cinc, i a l'empara del'article 20 del Reglament, van trametre a la Junta de Govern un document sol·licitant la convocatòria de Junta General extraordinària, per a procedir a la discussió, i en el seu cas aprovació, d'una proposta del senyor Joan Mestres Calvet, presentada fora de concurs, en la qual interessava que li fos concedida l'Empresa de funcions i la Direcció artística del Gran Teatre.

Com sigui que, reglamentàriament, no podia deixar d'accedir-se a la dita petició, va ésser convocada la General per al dia 21 de juny per a tractar, deliberar i resoldre sobre l'esmentada proposició.

La discussió fou molt detinguda i animada, com ho demostra el fet que hi intervinguessin un nombre molt considerable de senyors Accionistes, entre els quals van destacar-se els senyors Rovira, Pallés, Gómez Carbonell, Miquel, Pons Domínguez, Bassas, Casamada, Oliver, Constantí, Bruguera i Pujol; a part de les intervencions del propi senyor Mestres i de la Mesa.

La proposició fou rebutjada, en dues votacions successives. Assolí en la primera una majoria absoluta; però no el «quòrum», de les dues terceres parts del total de vots que assenyala el Reglament, en la segona.

SEGON CONCURS

Convocat un nou concurs, amb lleugeres addicions i modificacions al plec anterior, es presentaren tres proposicions; i en Junta General de senyors Accionistes, celebrada el dia 15 de juliol, es posà a votació la primera de les proposicions presentada, o sigui la del senyor Joan Mestres Calvet, la qual fou rebutjada, per no haver assolit les dues terceres parts del total de vots. Igualment, i per la mateixa causa, ho fou la del senyor Josep Rodés Huguet. Es posà a votació la tercera, signada pels senyors Vicens Plantada, Enric Casals i Josep Valls Romà, la qual, i pels mateixos motius que les anteriors, també fou rebutjada.

D'acord amb el previst en la papereta de convocatòria i anuncis oficials publicats, es va procedir a una revotació de la primera de les tres proposicions, per haver estat la que havia obtingut una votació més nodrida, i havent lograt els vots favorables necessaris per a sobrepassar els dos terços dels emesos, presents i representats, s'adjudicà, per tant, la concessió de l'Empresa de Funcions al senyor Joan Mestres Calvet.

Projecte de compra de les cases que formen les façanes del nostre Gran Teatre

CONSIDERACIONS GENERALS

Quedaven succintament exposades en la carta-circular que el President de la nostra entitat va adreçar, en el mes de gener, a tots els senyors Accionistes; i en la qual els assabentava que havien arribat a felicitat les laborioses gestions que s'havien vingut sostenint perquè poguessin passar a ésser de propietat de la nostra Societat les cases que formen les façanes del nostre Gran Teatre, a la Rambla del Centre i al carrer de Sant Pau, que en l'any 1847, i durant l'època de construcció del Teatre, foren venudes a perpetuïtat a distints particulars pel «Liceo Filarmónico y Dramático Barcelonés de S. M. Isabel II», i que últimament passaren a ésser propietat de la societat «Círculo del Liceo».

Recordava que els nostres il·lustres predecessors jutjaren prudent d'atenuar aquella extrema solució, filla ens dubte de la manca de mitjans financers, aconseguint que fossin imposades a les cases esmentades una sèrie de servituds encaminades a què mai no es fés ostensible la tal alienació i reservant a favor del Teatre els locals i servituds que jutjaren absolutament necessaris per al seu bon funcionament.

Volia dir, amb això, que a més de les servituds pròpies de finques colindants, que resulten intercalades i sobreposades, penetrant-se mútuament, se'n crearen d'altres per les escriptures d'establiment; a conseqüència de tot el qual, existeix un encreuament de relacions jurídiques, en especial servituds, entre el Teatre i les finques que l'embolcallen, que fa que siguin d'una complexitat altament extraordinària.

Alludia als llargs anys transcorreguts sense que la dita alienació fos apreciada pel gros públic de la nostra ciutat, que estima l'edifici del Liceu com un tot únic, malgrat les serioses dificultats amb què sempre s'ha topat quan s'ha tractat de realitzar obres de transformació o d'imposar noves modalitats en les servituds que la mudança dels temps reclamaven.

Tots els senyors Accionistes, en general, i d'una manera especial els

que han passat per la Junta de Govern, no ignoren que, pels motius exposats, els intents de reunir en una sola mà la propietat de parts tan essencials de l'edifici social, han estat repetits i sempre fracassats, havent-se considerat sempre la dita solució com la ideal, i quasi l'única, per poder resoldre, per sempre més, el complicat encreuament de drets i de servituds existents entre ambdós edificis, causa d'una sèrie de traves que asfixien el Teatre, matant d'una vegada tot aquest complicat teixit, planter de plets i de constants discussions en el passat; i de possibles complicacions i noves discussions judicials en l'esdevenidor.

La Junta de Govern tampoc no podia perdre de vista que si els nostres predecessors, patricis insignes, constituïts en Comissió d'Accionistes, s'imposaren grans sacrificis, i molts esforços per a poder portar a terme la construcció d'un gran Teatre, durant els anys 1845 a 1847; i si posteriorment, en 1854, degut a diversos convenis, van adquirir tots els drets que corresponien al Liceo Filarmònic sobre el Teatre i els seus annexes; i si en el 1857, ja constituïts en Societat d'Accionistes del Gran Teatre del Liceu, van redimir a l'Estat el cens creat en l'escriptura d'establiment del 1844, (època en què l'Intendent de la Província, en nom de l'Estat, concedí en enfiteusi al Liceo Filarmònic l'ex-convent de Trinitaris Descalços de la Rambla dels Caputxins, d'aquesta ciutat); i si destruït l'edifici del Teatre, per un incendi en 1861, el van reedificar de nou, inaugurant l'any següent aquest magnífic Teatre; i tot amb la idea de dotar a Barcelona d'un centre cultural, difundidor de l'Art en totes les seves manifestacions; es presentava als seus successors una oportunitat — quasi única — per a poder consolidar i coronar l'obra d'aquells, amb un digne cim, adquirint el que les necessitats obligaren a tenir d'alienar, única manera de poder sentir-nos identificats amb ells; ja que si ells adornaren Barcelona amb la construcció d'aquest meravellós coliseu, el menys que pot fer-se és dotar-lo d'una façana, de la qual no se'n veu mancada cap altre teatre, per petit que sigui, arreu del món; i que és la marca i la característica de tots els altres similars al nostre.

Tampoc no ignoreu que, pels mateixos motius abans exposats, i a falta de millor solució, totes les Juntes de Govern s'han hagut de preocupar de la necessitat de regular un règim de relacions, en benefici d'ambdues parts i que són moltes les Juntes Generals en les quals s'han aprovat —

sempre per aclamació — projectes de Bases per a la regulació de les alludides relacions, que mai no han pogut veure's convertits en realitat.

En la circular que venim comentant, no es feia menció d'enutjoses qüestions d'ordre judicial entaulades en contra de la nostra Societat, relatives al reconeixement i respecte de determinades de les servituds alludides, resoltes per sentència condemnatòria, deixada en suspens en el període de compliment (per intervencions d'ordre governatiu), per estar en la memòria de tots els senyors Accionistes i per tractar-se d'una qüestió *sui generis*, que va acabar i continua en un *statu quo* especial.

GESTIONS PRELIMINARS

Malgrat no creure's la Junta de Govern estar dotada de poder tautúrgic i no ignorar que ella no podia ésser una excepció i que tot altre intent similar als anteriorment alludits havia de resultar fallit i fracassat, no podia menysprear l'oportunitat que se li oferia de poder intentar fusionar, en un tot, el Teatre amb les seves façanes, fent desaparèixer, d'una vegada, per confusió de drets, aquelles complexes, múltiples i molestoses traves, limitacions, restriccions, servituds i encreuament de relacions jurídiques, entre finques que resulten intercalades, sobreposades i que es penetren mútuament; per la qual cosa, ni per un moment no va dubtar a estudiar les condicions de venda que ens proposà el «Círculo del Liceo», les quals foren objecte de dilatada discussió.

La funció de govern comporta responsabilitats, de les quals se'n veu alleugerit el que s'ha limitat a donar el seu mandat; i quan aquest és de caràcter general o social, són moltes les vegades que les dites responsabilitats obliguen el mandatari a haver d'actuar, a voltes, a desgrat del mandant.

El fet de desaparèixer les tantes vegades alludides servituds, col·locava la nostra Societat en condició avantatjosa sobre tot altre tercer comprador; i ens afavoria amb l'augment de valor que els nostres terrenys podien adquirir en enllaçar-los amb altres que tenen façana en vies tan importants; però, en l'ordre de les negociacions, el mateix fet havia de crear, forçosament, una situació molt desavantatjosa per a la Junta de

Govern. Prescindim del comentari deixant-lo a la sana apreciació dels senyors Accionistes.

Després de llargues i laborioses gestions, començaren a dibuixar-se les condicions generals de la venda i detingudament estudiats els valors real o intrínsec de les finques, i l'utilitari o valor en renta; sense perdre de vista els inestimats de conveniència o de necessitat, i els factors d'ordre moral, jurídic i social, resumits en les precedents consideracions generals exposades, i les ensenyances de l'experiència, que ens demostren que sempre que s'ha desdenyat l'adquisició de finques veïnes, quan l'oportunitat s'ha presentat, ha resultat perjudicial per a la nostra Societat; les respectives ponències anaren formulant, previs els assessoraments pertinents, les bases generals i corresponents projectes, que foren sotmesos a l'aprovació de les respectives Juntes de Govern, havent recabat la del Cercle, de la General, la corresponent aprovació i autorització de compra-venda.

Afinat l'estudi financer, resultava que el valor total quedava dividit en dues parts o conceptes: un afecte als terminis pendents de pagament a l'Hipotecari; i un altre la quantitat a percebre directament pel «Círculo del Liceo».

La nostra Societat prenia a càrrec seu el pagament dels primers, confiant que no caldria cap repartiment, per al pagament de les corresponents quantitats, puix que els lloguers que es cobren dels locals arrendats, pertanyents a l'immoble objecte de venda, les cobreixen sobradament i queda encara un sobrant per als pagaments de contribució i impostos.

El pagament de la quantitat a percebre directament pel Cercle, s'havia convingut efectuar-lo en quinze anualitats, per cancel·lació de capital i interessos, al qual s'hi destinaven el lloguer convingut amb el propi Cercle, les rentes líquides obtingudes de la casa número 6 de la Rambla del Centre i a més una derrama anual, durant quinze anys, de pesetes 30,000; tot el qual s'especificava, ampliament i detalladament, en la circular ja referida.

Fou aleshores quan la Junta de Govern es va decidir a convocar la General extraordinària de senyors Accionistes, per sotmetre a la seva aprovació les condicions generals de compra-venda que el Cercle sotmetia a la nostra opció.

Abans de la celebració de la Junta convocada, va ésser repartida al domicili dels senyors Accionistes una altra carta-circular, signada per les distingides dames senyores Esperança Massana Vda. Morera, Maria Darna Gassol, Júlia de Montaner, Neus Bosch de Línati, Mercè de Bonis i Cecília Fradera de Vila; i els destacats i distingits consocis senyors Josep Munné, Francesc Xavier Vila, B. Capo Varet i Santiago Comas d'Argemir.

En la dita circular els signants, després d'afirmar que era a manera d'una aclaració i complement de la signada pel nostre President, i que l'adquisició de les finques urbanes de propietat del Cercle era una operació convenient, glossaven les condicions i bases generals de la projectada adquisició, mostrant llurs discrepàncies i apreciacions; sostenint, també, la més categòrica oposició a la dita adquisició, dades les condicions en què la mateixa es proposava.

Es un fet, en l'història de la casa, altament encoratjador i que cal remarcar, ja que representa que les dames pertanyents a la nostra Societat, també és preocupen pels problemes vitals del nostre Teatre, aportant llur valuosa col·laboració a estudiar-los, coincidint en aquest cas amb nosaltres en apreciar que l'adquisició projectada era convenient als interessos de la Societat, que vol dir als del Teatre.

JUNTA GENERAL EXTRAORDINARIA

Va tenir lloc el dia 22 de gener, per a tractar i resoldre sobre l'adquisició de les cases números 2 i 4 de la Rambla dels Caputxins o del Centre, i carrer de Sant Pau números 1, 1 bis i 3, de propietat del «Círculo del Liceo», afrontants amb el Teatre. Els antecedents i dades referents a la dita adquisició havien quedat exposats a la Majordomia, perquè poguessin examinar-los els senyors Accionistes, amb antelació a la celebració de la Junta.

Després d'haver fet constar la Presidència que la Junta de Govern, en presentar el projecte de compra a la General ho feia en compliment del que entenia era un deure ineludible, dades les consideracions que precedeixen, però que no en feia qüestió de confiança la seva aprovació, la sessió va desenrotllar-se enmig d'aquells ambients de ponderada mesura, equa-

nimitat i serenitat tan característics de les sessions d'aquesta entitat, especialment quan són tractats problemes com el debatut. S'estudià el problema, molt detingudament i en tots els seus aspectes, amb detingudes intervencions per part dels destacats consocis senyors Francesc X. Vila, Comas d'Argemir, i el meritíssim i il·lustre consoci senyor Joan Coma i Cros, el qual va presentar i defensar una molt raonada fórmula de compra, als quals va contestar la Mesa, fent un estudi del problema en la diversitat de les seves aparences, al final del qual debat fou presentada pel distingit consoci senyor Andreu Bassas, una proposició incidental, que defensà el propi senyor i que fou aprovada per unanimitat i per aclamació, la qual constava dels següents extrems:

Primer. Acceptar, en principi, continuar les gestions per a la compra de les cases, afrontants amb el Teatre, ofertes en venda a aquesta Societat per part del seu actual propietari el Círcol del Liceu.

Segon. Nomenar una Comissió, composta de tres Accionistes, a ésser possible advocats i arquitectes, perquè, juntament amb la Junta de Govern, de la nostra Societat, es posés en contacte amb els Directius del Círcol, discutint i fixant unes noves condicions de compra-venda.

Tercer. Convocar, amb urgència, una nova Junta General extraordinària d'accionistes — un cop establerts, en principi, per la Comissió nomenada i la Junta de Govern, els pactes i condicions de venda, per a l'aprovació i autorització de la minuta d'escriptura que es redacti, d'acord amb les noves estipulacions.

Com a conseqüència del segon dels extrems aprovats, i per a formar la Comissió, foren elegits, en votació secreta, tres senyors Accionistes, els noms dels quals integraven la candidatura proposada per la Mesa.

CONTINUACIO DE LES GESTIONS

Comunicat que fou al senyor President del Círcol el resultat de la General, trametent-li el contingut dels extrems aprovats i la designació dels senyors esmentats; va contestar en el sentit que: des d'aquell instant, el Círcol es reservava la llibertat de poder atendre i tramitar, simultàneament amb la d'aquesta entitat, totes les proposicions de compra que els fossin fetes, no ocultant que eren ja diverses les solucions en estudi.

Es procedí, seguidament, a comunicar als senyors designats per la General el nomenament fet en llur favor; els quals acceptaren el mandat; davant del qual, la Junta de Govern va designar el Vice-President, senyor Nicolau Sant Tous, el vocal senyor R. de Marull i el Secretari, perquè — en nom i representació de la Junta i conjuntament amb la Comissió nomenada — prosseguissin les gestions, d'acord amb la pauta assenyada per la General.

Immediatament reunides la representació de la Directiva i la Comissió, i després d'un detingut canvi d'impressions generals, com a primera providència, van acordar: Portar a terme una inspecció ocular sobre les cases del Círcol, objecte de la projectada compra-venda, fent-la extensiva al Conservatori i al Teatre en general; i que, seguidament es procedís a la valoració de les referides cases.

En el moment d'ésser lliurada aquesta Memòria a la impremta, es continua laborant.

Temporada d'òpera (Hivern 1935-36)

Primera temporada de la nova concessió d'empresa i, per tant, primera en règim regular després dels anys passats de concessions limitades, obligades per circumstàncies externes al Teatre. El públic reaccionà quasi per complet i es logrà un abonament remarcablement nodrit en llotges, no tant en butaques. Contribuí a aquest resultat l'augment acordat en la subvenció de la propietat que permeté l'empresa conservar els preus d'abonament de temporades anteriors i fins rebaixar-los en alguna de les seves modalitats.

Començà la temporada el 21 de novembre amb *La Ciutat invisible de Kiteg*, de Rimsky-Korsakoff, interpretada per la companyia russa ja coneguda d'altres temporades, reforçada per alguns elements nous: senyores Spinalde i Guebraut, i senyors Toulmann i Jakowitz, tots ells artistes discrets i coneixedors de l'obra. Dirigí el mestre Steimmann i no hi prengueren part els elements russos del cos de ballet que tant relleu donaren en altres temps a les escenes de conjunt.

La segona obra posada en escena fou, *La Forza del Destino*, de Verdi, de molts anys no representada a Barcelona, però que avui es representa sovint a l'estranger. Es obra concebuda sota les regles de la gran òpera que dominava a la segona meitat del passat segle. El nostre públic, refractari en general a les obres que no coneix, no mostrà gran curiositat per ella, malgrat tenir molts passatges que no desdiuen dels millors de l'autor. Debutà la soprano dramàtica Giannina Arangi-Lombardi, artista de magnífica veu, en particular en les cordes mitja i baixa, i de gran escola de cant que no fou apreciada com mereixia. Debutaren també Marù Falliani, contralt de bones facultats, el tenor Bataglia i el baix Santiago Font, que produïren bona impressió, i completà el quadro Granforte i Gubiani, ja coneguts. Dirigí aquesta obra, com les altres del gènere italià, el mestre Podestà amb coneixement i energia.

En *Maria del Carmen*, de Granados, sota la direcció de Lamote de Grignon, aparegué en la part de protagonista Concepció Badia d'Agustí, tan avantatjosament coneguda com liederista. Si bé les condicions de la seva veu no són les més apropiades per a l'òpera, la seva exquisida sensibilitat i el domini que posseeix dels recursos del cant li proporcionaren un èxit molt merescut.

Madame Butterfly, de Puccini, donà ocasió a la soprano japonesa Teiko-Kiva de lluir una vegada més les seves rellevants dots dramàtiques, malgrat la limitadíssima potència de la seva veu; fou molt ben rebuda pel públic i produí magnífiques entrades.

Una altra obra que assolí bon èxit fou *La Traviata*, de Verdi, en la qual reaparegué la nostra paisana Mercè Capsir convertida en una veritable soprano dramàtica, sense desmèrit de les seves qualitats universalment reconegudes en els passatges lírics i d'agilitat. Debutà en aquesta obra el baríton Màrio Basiola de magnífica veu i grans condicions escèniques, i el tenor Carlo Merino que completà discretament el conjunt.

Els mateixos artistes cantaven més tard *Rigoletto*, de Verdi, obtenint un nou èxit, en especial la Capsir i Basiola en les escenes del tercer acte.

En una representació de l'obra anterior reaparegué el tenor Giacomo Lauri-Volpi, una de les primeres figures actuals de l'art líric italià. Es artista de grans condicions vocals, però terriblement desigual d'ex-

pressió dramàtica i fins de frasseig líric, obtenint com a conseqüència, grans demostracions d'entusiasme al costat de moments de perillosa fredor per part del públic.

La Capsir i Lauri-Volpi recolliren nous aplaudiments amb *La Bohème*, de Puccini, magníficament interpretada pels dos, acompanyats de la soprano lleugera Armolli, el baríton Manachini i el baix Santiago Font.

Completaren el repertori, *Aida*, de Verdi, en la qual havia de presentar-se Gina Gigna, substituïda, a causa de malaltia, per Fidela Campiña, amb el tenor nou Galliano Masini, de veu bonica i bona escola, però de poca potència contra el que està acostumat el públic en aquesta obra, la Falliani, Granforte, Santiago Font, etc. *Carmen*, de Bizet, per la Falliani, que no encertà a donar a la protagonista el més petit aire andalús, la Rossi Power, Micaela molt estimable i Altube molt deficient. *Tosca*, de Puccini, posada de recurs en una funció de tarda per la Campiña, Cortis i Basiola. I finalment *La Princesa Margarida*, de Pahissa, dirigida per l'autor i cantada molt deficientment per la Bergmann, la Rossi, Barros-sa, Granforte, etc.

Amb l'any nou debutà una companyia xeco-slovaca que posà en escena *La Núvia Venuda*, de Smetana, i *Jacobin*, de Dworak, nova aquesta última a Barcelona. La companyia està formada per un conjunt d'artistes molt estimables per la llur preparació i coneixement de les obres, però de facultats molt limitades. Es distingiren notablement el mestre director Nedbal que logrà uns conjunts animadíssims i musicalment correctes; el director d'escena i caricato Mandans, i el mestre de ball i primer ballarí Pirnikoff. Cantant són els millors la soprano Horakowa i el tenor Glaich. Agradà més *La Núvia Venuda* per ésser més coneguda, encara que *Jacobin* no desment la nomenada del seu autor i té molts fragments que el públic celebraria si els els fes conèixer una interpretació més brillant. *La Núvia Venuda* fou presentada amb el decorat pintat per B. Llongueras per la representació donada anys passats al Teatre del Tívoli, adaptat amb molta intel·ligència pel mateix autor a les dimensions de nostre Teatre. Per l'acte primer de *Jacobini* s'estrenà una bonica decoració de Castells.

Com ja s'ha fet inveterat costum, acabà la temporada amb repre-

sentacions d'obres alemanyes executades per artistes del mateix país. Foren aquelles *Cosi fan tutte* i *Un rapte en el Serrall*, de Mozart, i la tetralogia *L'Anell del Nibelung*, de Wagner, completa, o sigui les quatre jornades: *L'Or del Rhin*, *La Walkyria*, *Sigfrid* i *El Capvespre dels Déus*.

Dirigí les obres de Mozart el mestre Szeukar de tan bon record en passades temporades, al front d'un quadre d'artistes, si bé de facultats no gaire brillants, coneixedors de les obres i absolutament identificats, amb el seu estil. Foren els intèrprets de *Cosi fan tutte*, les senyores Book, Rajdl i Kem i els senyors Kremer, Schellenberg i Norbert, mentre que *El Rapte en el Serrall* fou representat per les senyores Book i Rajdl amb els senyors Frey, Laufkoetter i Hotter.

Les representacions de la tetralogia foren favorescudes per una concurrència nombrosa i entusiasta. Cal dir que en conjunt obtingueren les quatre jornades una interpretació molt justa, salvant alguns seriosos contratemps ocasionats principalment per inoportunes indisposicions d'assenyalats intèrprets. El mestre Elmendorff s'encarregà de la tasca gens fèble de concertar i dirigir l'enorme obra wagneriana i trobà en els professors de l'orquestra uns col·laboradors entusiastes i incansables. Les últimes representacions sota la batuta de Szeukar no desdigueren de les anteriors, essent possible als intel·ligents apreciar matisos ben destacats de la personalitat de cada mestre. Foren principals intèrprets les senyores Rueniger, Schlueter, Strak, De Nagy i Reich, i els senyors Laholm, Grahl, Grossmann, Hotter i Tappolet acompanyats de tot el quadre alemany i d'estimables elements de casa nostra. La direcció escènica de les obres alemanyes, va córrer a càrrec de Georges Pauly, que complí en general, però a la seva tasca poden fer-se diverses observacions molt fonamentades.

En *El Capvespre dels Déus* s'estrenaren tres decoracions de Salvador Alarma, encarregades per la Junta de Govern, molt encertades de dibuix i ambient; desgraciadament el quadre final de la tetralogia restà descurat per l'autor fent precis una enèrgica intervenció de la Junta, com s'esplicarà en altre lloc.

La temporada acabà el 9 de febrer, havent constatat, conforme estava anunciat, de quarant-vuit funcions, d'elles quinze de tarda i quatre de populars. En el transcurs de la temporada, s'han posat en escena dinou òpe-

ras diferents, la qual cosa donà per resultat una manca d'acabat en la presentació, tant lírica com escènica, molt remarcable en algunes, que no lograren obtenir un resultat satisfactori fins la segona o tercera representació, precisament quant ja eren retirades del cartell.

En la temporada no ha estat donada cap funció amb caràcter extraordinari de Gala. Tan sols a la primera representació de *Maria del Carmen*, i en concepte d'homenatge a Granados, assistí oficialment el llavors Governador General de Catalunya senyor Villalonga que va ésser rebut per la Junta de Govern, amb els honors de rigor en el vestíbul i sala d'espectacles.

Temporada de Quaresma del 1936

Va ésser planejada a base de cinc grans audicions simfònico-vocals, integrades per un festival Beethoven i quatre concerts simfònics-vocals per l'orquestra del Gran Teatre del Liceu sota la direcció dels eminents mestres Hans Knappertsbusch, Igor Strawinsky, i Joan Lamote de Grignon, amb la col·laboració dels notables solistes Concepció Badia d'Agustí, Concepció Oliver, Concepció Callao, Germann Brunning, Aníbal Vela, Marià Pedrolà, el cèlebre pianista Soulima Strawinsky, l'Orfeó Gracienc que dirigeix el mestre Joan Balcells i l'Orfeó L'Eco de Catalunya, que dirigeix el mestre Josep M. Comella.

* * *

Amb data 22 de febrer, l'empresari senyor Mestres va dirigir a la Junta de Govern, un comunicat, el qual transcrit literalment diu el següent: «Senyor President: Les actuals circumstàncies, el fet evident d'un retraïment total de l'abonament, com ho prova el fet que al punt d'ésser tancat, després d'estar obert al públic durant deu dies, solament han estat sol·licitades una llotja i tres butaques, obliguen l'Empresa d'aquest Gran Teatre, ben a contracor seu, a dirigir-se a la Junta de Govern de la seva digna Presidència, a demanar la seva ajuda, evitant així la suspensió dels anunciats Festivals, qual determinació vindria a agreujar la situació ciutadana. = Són evidents, i així ho reconeixerà la Junta de Go-

vern, els esforços d'aquesta Empresa, per tal de mantenir enlairats els prestigis del nostre Gran Teatre, sacrificis que amb tota classe de proves, es pot demostrar, que han produït un dèficit molt considerable en la passada temporada d'Hivern, la qual si bé s'ha vist favorescuda per un èxit artístic, i per una gran aflluència de públic, no ha estat suficient per a cobrir l'enorme pressupost, per la manca dels indispensables ingressos que produïa la Ràdio, i la manca en part de les subvencions oficials. = A pesar d'això, no dequeia l'entusiasme ben provat d'aquesta Empresa, organitzant la sèrie de Festivals Simfònic-Vocals, en forma i manera que restituïen al Liceu, les seves glorioses tradicions, i donaven un marge de vida, a messes i famílies que viuen del funcionament del nostre Gran Teatre. = Les circumstàncies, però que no és precís d'assenyalar aquí, i falta d'aquells recursos per a suportar el pes enorme d'una sèrie de Festivals, l'envergadura dels quals reconeixerà l'elevat criteri de vostè i de la digna Junta de Govern, obliguen a aquesta Empresa abans de prendre la greu decisió de suspendre'ls, a recórrer a la Junta perquè amb caràcter extraordinari, sense que això pugui sentar precedent, i sense que representi augment de subvenció, li sigui concedida una ajuda o subvenció, en quantitat de CINC MIL pessetes, amb càrrec al Fons de l'Art, per als cinc Festivals expressats. = Tenint en compte la premura de temps, i considerant aquesta Empresa de molta necessitat i d'obligació per al bon nom del nostre Gran Teatre i de la mateixa Empresa, l'anunciar la suspensió al públic, aquesta Empresa ha assenyalat per al pròxim dia 25, la data definitiva per a fer-ho, per la qual cosa, respectuosament suplica a vostè que per l'esmentada data, li sigui comunicada la resolució que es digni prendre la Junta de Govern. = No desconeix el que subscriu la gran responsabilitat que per a tots representaria aquesta fatal resolució, i és per això, que serenament, i confiadament espera que es dignarà acordar l'ajut que sollicita, del cas contrari, declara des d'aquest moment, la seva decisió de donar per suspesos els anunciats Festivals, ja que no li seria possible suportar per ella sola, l'enorme càrrega pressupostària dels esmentats Festivals. = Visqueu molts anys. = Barcelona, 22 de febrer del 1936. = Joan Mestres, rubricat. = Il·lustre Sr. President de la Societat del Gran Teatre del Liceu.»

Al qual va contestar la pròpia Junta, en la mateixa data, amb altre,

que copiat al peu de la lletra, diu: «En contestació al seu comunicat de data 22 del corrent, em plau posar en el seu coneixement que la Junta de Govern de la meua presidència en sessió celebrada en el dia d'avui: = Atès que en l'apartat setè de l'article 22 del conveni de concessió d'aquest Gran Teatre es conformà i s'obligà el concessionari a no demanar augment de subvenció, ni durant els tres anys forçosos, ni en els dos voluntaris. = Atès que vostè en la proposició presentada al Concurs celebrat i en el que li fou concedida l'empresa de funcions, es va comprometre i s'obligà a no demanar augment de subvenció en cap dels anys de la duració del mateix: = Atès que en la Junta General ordinària de 31 de març del 1930, es va acordar: = Primero. Que la Junta de Gobierno sólo podrá conceder como subvención extraordinaria un máximo que no sobrepase al cincuenta por ciento de lo que la Empresa reintegra al fondo de sostenimiento, conservación y fomento del Arte: = Tercero. Que siempre se entienda que toda subvención extraordinaria será concedida, no en beneficio particular de la Empresa, sino que deberá traducirse en nuevas aportaciones al tesoro artístico de la Sociedad»; els quals acords estan en vigor per no haber estat derogats, ni modificats: = Ha considerat i apreciat que es troba absolutament impossibilitada de poder atendre el prec comprès en el seu atent comunicat. = No obstant; ateses també les raons per vostè en el mateix comunicat invocades, ha pres l'acord de portar la seva petició a la propera Junta General ordinària del mes de març proper perquè sigui ella la que resolgui; però desitjant la Junta de Govern el facilitar l'actuació de l'empresa de funcions, davant les circumstàncies per vostè també invocades, ha acordat, així mateix, avançar a vostè la quantitat sol·licitada de CINC MIL pessetes, a resultes de l'acord definitiu de la General i subjectes a retorn, cas que aquell fos contrari a la seva sol·licitud; la qual quantitat li serà lliurada en la liquidació corresponent a l'últim dels projectats concerts. = Visqui vostè molts anys. = Barcelona, 22 de febrer del 1936. = El President, Antoni Pons i Arola, rubricat. = Sr. Joan Mestres Calvet, Empresari del Gran Teatre del Liceu.»

Diversos

Com l'any passat i amb data 28 de maig, tingué lloc en la Sala d'aquest Gran Teatre, un concert per l'Orquestra del Conservatori del Liceu, sota la direcció del mestre Josep Munner, i amb la col·laboració de la mezo-sopran, professora de cant del Conservatori Dolors Frau.

Amb complet èxit va executar-se un programa força suggestiu, integrat per obres de Mendelssohn, Glazunoff, Beethoven, Gluck i Wagner.

* * *

Els dies 20 i 24 de febrer, van tenir lloc uns balls de disfresses organitzats, respectivament, per l'«Asociación de la Prensa Diaria de Barcelona» i Cercle Artístic, que van resultar molt animats i del grat de la nombrosa concurrència.

La cessió del local per a la llur celebració va fer-se a tenor de l'acord pres en la Junta General ordinària del 30 de març del 1935.

* * *

En compliment del que disposa l'article 15 del Reglament pel règim i govern d'aquesta Societat i previs els tràmits pertinents, va procedir-se a la venda en pública subhasta de les accions subjectes a l'esmentada penalitat.

* * *

D'acord amb el Conveni de Concessió d'aquest Gran Teatre, l'Empresa lliurà a la Societat del Gran Teatre del Liceu, segons acta arxivada a Majordomia, el decorat de «La Núvia Venuda» i el del primer acte de «Jacobin» i altres elements de la mateixa obra.

* * *

En el transcurs de la temporada foren també presentades per primera volta al públic, les decoracions següents, totes elles pertanyents al

lot encarregat al mestre escenògraf Salvador Alarma, per la Junta de Govern amb destí a la presentació de *El Capvespre dels Déus: Interior del palau dels Gibijungs*, per als primer i tercer actes, *Paisatge amb l'exterior del palau*, per al segon i *Vores del Rhin*, per al tercer. Aquestes decoracions fou precís pintar-les de nou pel mal estat en què havien arribat les antigues, a les quals faltaven moltes peces, fent impossible llur presentació decorosa. Han estat construïdes, amb vista a la supressió tan desitjada del magatzem del carrer de l'Om, en forma que puguin guardar-se en els dipòsits del mateix Teatre, i atenent a la vegada indicacions de la Direcció escènica, per tal de lograr les mutacions del primer acte en el temps fixat per la composició musical, així com donar, al tercer, un desenrotllament suficient al seguici fúnebre de Sigfrid.

Un descuit inexplicable en persona de l'experiència del senyor Alarma, ocasionà que s'arribés a la data de les representacions sense tenir preparat el material per a la transformació final de la tetralogia, fent precís improvisar una solució de fortuna obertament impròpia. La Junta de Govern, s'ocupà immediatament d'aquest assumpte, per tal que fossin subsanades les deficiències observades.

* * *

Tercer Congrés Internacional de Música. — A últims de gener, una comissió de l'entitat deportiva i artística «Junior», coneguda per haver posat en escena diverses òperes de diferents escoles, amb èxit molt apreciable, tingué una entrevista amb el llavors President accidental de nostra Societat per a comunicar-li que en la data del 18 al 25 d'abril, se celebraria a la nostra ciutat un Congrés Internacional de Música, segons programa provisional que acompanyaren, en el qual figura una representació extraordinària de l'òpera *Una cosa rara*, música del compositor català del segle XVIII, Vicenç Martín i Soler, que aniria a càrrec de la referida entitat i que es projectava donar al Gran Teatre del Liceu. Venien, per tant, a informar-se de si se'ls permetria portar a cap la dita representació i les condicions en què podrien fer-ho.

Contestà nostre President que la Societat del Gran Teatre del Liceu, per la seva finalitat, i per la seva història, no podia per menys d'adherir-se a una manifestació musical de tal importància que es celebri a Barcelo-

na, però la cessió del Teatre per a la funció esmentada era precis que fos sollicitada oficialment per l'entitat organitzadora del Congrés, a la qual cosa es manifestaren conformes els comissionats.

El President manifestà després a la dita comissió les condicions que, segons reglament, haurien de complir-se, en cas d'una cessió del Teatre, com són: localitats de propietat i nombre de localitats lliures, drets que deuen reservar-se als senyors Propietaris, impostos a càrrec de l'entitat concessionària, etc., i els oferí estudiar la possibilitat que, en atenció a la importància del Congrés Internacional, no tan sols la cessió fos gratuita, sinó buscar una fórmula perquè la Societat del Liceu contribuís amb alguna cosa a les despeses.

Després d'aquesta entrevista, no han arribat a aquesta Junta noves notícies d'aquest assumpte, tan sols dies més tard, el President accidental rebé particularment la notícia que «Junior» desistia de fer la representació en nostre Gran Teatre, perquè en una entrevista celebrada amb l'Empresari per tal d'assabentar-se de les condicions en què prestaria els serveis de la seva incumbència, el preu que demanà feia impossible portar a cap el projecte sense exposar-se a un desastre econòmic.

Cal remarcar que en el programa provisional del qual hem parlat abans, figura, també en nostre Gran Teatre, una representació de *zarzuela* espanyola, de la qual no hem tingut fins ara cap notícia oficial.

* * *

La Societat ha de condoldre's de la defunció dels distingits consocis senyora Sabina Batlló i Batlló, Josepa Diví, vídua Ferrer Bàrbara i senyors Pere Ruffí Caballé, Josep Torelló Catarineu i Marcellí Vilanova Domènech.

La Junta de Govern, des d'aquestes pàgines, tributa un pietós record a llur memòria.

* * *

El Vocal senyor Casas Abarca ha presentat la renúncia del seu càrrec, amb caràcter irrevocable, fonamentant-la en el fet de no haver pogut, durant la seva actuació, desenrotllar cap iniciativa de caràcter artístic, dades les especials circumstàncies de funcionament del Teatre, tant pel que fa

referència a l'aspecte econòmic, com per la diversitat d'elements que l'integren en relació a llurs drets adquirits i les naturals dificultats nascudes de l'actual conformació de l'escenari.

No cal dir com la Junta de Govern es va veure altament contrariada davant d'aital resolució, ja que privava al Teatre de la valuosa col·laboració d'un tan dilecte company i preuat amic.

* * *

Per causes diverses, que no cal esmentar en el cos d'una Memòria, la Junta de Govern es creu en el cas de posar llurs càrrecs a la disposició de la Junta General.

* * *

La Junta de Govern té l'honor de proposar a la General l'aprovació dels acords següents:

1^r Lectura i aprovació de l'acta de la Junta General ordinària anterior i les de les generals extraordinàries celebrades.

2ⁿ Aprovació de l'Estat General de Comptes corresponent a l'últim exèrcici.

3^r Votació d'una inversió de 85,000 pessetes per a atencions complementàries.

4^t Nomenament de President i vuit Vocals.

Barcelona, març del 1936.

El President,

ANTONI PONS AROLA

El Vice-President,

NICOLAU SANT TOUS

El Comptador,

FÈLIX FAGES VILÀ

Vocals,

RAMON DE MARULL HUGUET

LLUÍS COROMINA

PERE CASAS ABARCA

ANTONI DE FERRATER

El Secretari,

JOSEP CAMPS FORNÉS

INVERSES

Conceptes	M. 1935
Inventari 1935-36	1.207,50
Cans primer semestre 1935	1.207,50
Primer semestre 1935	1.207,50
Cans segon semestre 1935	1.207,50
Accioners complementaris 1935-36	1.207,50
Inventari 1936-37	1.207,50
Cans segon semestre 1936	1.207,50
Hivern 1936-37	1.207,50
Cans primer semestre 1937	1.207,50
Primer semestre 1937	1.207,50
Cans segon semestre 1937	1.207,50
Accioners complementaris 1937-38	1.207,50
Hivern 1937-38	1.207,50
Cans primer semestre 1938	1.207,50
Primer semestre 1938	1.207,50
Cans segon semestre 1938	1.207,50
Accioners complementaris 1938-39	1.207,50
Hivern 1938-39	1.207,50

ESTAT GENERAL DE COMPTES

Estat General de comptes de la Societat del Gran Teatre del Liceu en l'exercici 1935-1936

INGRESSOS

Conceptes	Ptes.	Cts.
Existència en caixa	71.242	33
A compte rebuts Hivern 1932-33	188	75
» » » Cens primer semestre 1933.	32	50
» » » Primavera 1933	121	40
» » » Cens segon semestre 1933	32	50
» » » Atencions complementàries 1933-34	191	25
» » » Hivern 1933-34	5.227	50
» » » Cens primer semestre 1934.	364	75
» » » Atencions complementàries 1934-35	1.848	75
» » » Primavera 1934	2.066	80
» » » Cens segon semestre 1934	457	25
» » » Hivern 1934-35	9.157	90
» » » Primavera 1935	67.713	25
» » » Cens primer semestre 1935.	14.706	85
» » » Atencions complementàries 1935-36	108.679	99
» » » Cens segon semestre 1935	14.581	84
» » » Hivern 1935-36	358.423	40
Per lloguers i arrendaments	9.225	
Per càrregues a llotges	635	
Per diversos conceptes	10.214	25
Per remanent subhastes accions i dipòsits	54.126	40
Per rendes Casa nº 6 Rambla (fins al 31-12-35)	16.487	66
A compte rebuts Casa nº 6 Rambla (sisè termini).	622	50
» » » Casa nº 6 Rambla (setè termini)	1.207	50
Per realització dipòsit Empresa Rodés, cupons i saldo compte	61.237	35
TOTAL S. E. O O. PESSETES.	808.792	67

DESPESES

Conceptes	Ptes.	Cts.
Empleats	55.860	
Pensió al Conservatori del Liceu	7.500	
Subvenció al Conservatori del Liceu	2.500	
Llum, força, aigua i telèfon	4.175	68
Lloguers	6.000	
Contribució i cambra de la Propietat	11.244	08
Impostos i arbitris	31.184	60
Impresos i llibres	1.561	50
Assegurances	35.154	60
Obres, reparacions i conservació	32.977	26
Lletrats, facultatius i comissió cobraments	1.813	75
Petites despeses i segells repartiments	1.401	05
Brigada de maquinària	6.900	
Decorat artístic i subvencions especials	25.811	80
A l'Empresari, localitats Primavera 1935	50.400	
A l'Empresari, localitats Hivern 1935-36	278.400	
Casa nº 6 Rambla (darrer termini compra i despeses)	18.205	95
Despeses generals	8.135	85
Lliurades a Josep Rodés per liquidació convinguda	68.237	35
Caja de Ahorros ingressades en dipòsit a c. c.	50.000	
	697.463	47
SALDO	111.329	20
TOTAL S. E. O O. PESSETES.	808.792	67

